

[Stauning.]

valg efter det foregaaende Folketingsvalg. Det er i alt Fald logisk, og jeg befatter mig ikke med mystiske Formler, som Statsministeren synes at være mere optaget af — hvad der ikke er saa underligt, han staar jo i et vist Slægtskabsforhold til det ærede Medlem Hr. Pinstrup.

Den højtærede Statsminister har Ret i, at vi ikke opnaaede, hvad vi burde opnaa ved Landstingsvalget. Men vi opnaaede mere end ventet i Fremgang blandt Vælgerne, og det er jo i Grunden Hovedsagen. Venstre og de Konservative har Flertal, et meget beskedent Flertal, i Landstinget, men Venstre og de Konservative har Mindretal blandt Landstingets Vælgere. Jeg lader mig nu ikke imponere af et Landstingsflertal af den Beskaffenhed. Jeg har Tid til at vente, til den Dag kommer, hvor Vælgerstyrken gør sig gældende ogsaa med Hensyn til Landstingets Sammensætning.

Ministeren brugte den mærkelige Vending, at man søgte Trøst i det, man kalder Tallene. Jeg ved nu ikke, hvad han mener med „det, man kalder Tallene“, men det, man kalder Tallene, er for mig af afgørende Vigtighed ved Bedømmelsen af et Valg. Det, man kalder Tallene, viser, at den meget overlegne Statsminister i Danmark repræsenterer et Parti, som ved sidste Folketingsvalg raadede over 28 pCt. af de afgivne Stemmer, medens det socialdemokratiske Vælgerkorps, som den højtærede Statsminister behandler med særlig Overlegenhed og Interesse, raadede over 37 pCt. af de afgivne Stemmer. Lidt mindre Overlegenhed vilde maaske være rimelig, naar man har saa lidt at prale af som den højtærede Minister.

Den højtærede Statsminister forklarede overfor de Konservative, at hvis de enedes med Socialdemokratiet om Told, skulde de bare se, saa skulde de til Valg. Jeg er meget tilfreds med den Oplysning, jeg er sikker paa, den nok vil gøre sin Virkning paa højre Side. Det havde unægtelig været mandigere, om den højtærede Statsminister havde givet det Svar, da han blev spurgt 3 Gange den 11. Marts 1928. Men den Dag kneb det nok, da var Mandigheden ikke til Stede i samme Grad som for en Uge siden. Men altsaa, jeg skal ikke indvende noget mod Ministerens Synspunkter, men jeg ved, at nu fører det ikke til Valg; det ved vi alle sammen, ogsaa de Konservative ved, at den Slags Trusler behøver de ikke at lade sig skræmme af. Naar det igen kniber, hvis det nogen Sinde skulde knibe paa samme Maade, saa finder man nok

en Udvej, saa finder man nok ud af, hvordan man skal klare den for at undgaa det Skær, som man for alt i Verden vil undgaa.

Men maa jeg til sidst spørge den højtærede Statsminister, om han, naar han drager den Konsekvens, at et Toldforlig er et noget saa u hørt Brud paa den hidtil førte toldpolitiske Linie, at det maa føre til Valg, da ikke mener det samme, hvis Venstre og de Konservative enes om et Militærforlig, der fuldstændigt forlader den hidtil fulgte Linie ved at gaa betydeligt op over det, som den sidste Militærordning af 1922 hidtil har givet Anledning til. Hvis man enes om noget saadant — og det er altsaa tænkeligt efter den højtærede Statsministers Tale —, er der ikke den mindste Tvivl om, at for ham er det Maalet at komme til et Opgør med den gamle Tid, med den golde og uforsonlige Kamp om Forsvarssagen, komme til et Forlig med den General, som han havde gjort til Ordfører i Genève under Afrustningsdebatten. Naar dette altsaa sker, saaledes som det er den højtærede Statsministers Villie, er det vel dog et saadant Brud paa den hidtil fulgte Linie, at ogsaa det maa føre til Valg, inden dette Forsvarsforlig kan træde ud i Livet. I hvert Fald vilde det være konsekvent, i Overensstemmelse med den højtærede Statsministers stærke Fremhæven af Nødvendigheden af at gaa til et Valg, selv om der kun var Tale om, saaledes som det har været foreslaaet: midlertidige særlige Toldafgifter under Hensyn til den øjeblikkelige Krisetilstand. Hvis det skal nødvendiggøre et Valg — og det har jeg intet imod, tværtimod hellere Valg i Morgen end i Overmorgen —, kan et saadant Brud paa den hidtil fulgte Linie i Militærsagen dog neppe afgøres uden et Valg. Jeg venter, den højtærede Statsminister inden Rigsdagssamlingens Slutning vil faa Lejlighed til at besvare dette Spørgsmaal.

Jeg har allerede gjort en Bemærkning om den højtærede Ministers foragtende Ord om Fortidens Venstrepolitik. Jeg tilføjer, det er u hørt dristigt af ham, naar han i samme Tale siger, at alle andre end Venstre, alle dem, der kræver mere, og alle dem, der kræver mindre, tilsigter kun partipolitisk Udnyttelse af Sagen. Jeg siger, det er uhyre dristigt, men Dristighed i Tale er jo ikke ukendt hos den højtærede Statsminister, mindre i Handling. Vi tilsigter med vort Standpunkt i Forsvarssagen Ærlighed i vort Lands Forhold til den danske Befolkning og i Forhold til andre Lande. Vi vil ikke være med til at opretholde den Tro, at vi har et Værn, og vi vil sige Sandheden i saa Henseende; enten Resultatet bliver en aarlig